

Γ. Μπάρνοβι, Κυριακή Η΄ Ματθαίου (Μθ. 14, 14-22)*

«Ζητείτε πρώτον την βασιλείαν Του»

Ο Θεός που λατρεύουμε και προσκυνούμε, είναι Θεός παντοδύναμος, είναι Θεός πατέρας και εμείς λαός Του. Γι' αυτό και δεν πρέπει να απελπιζόμαστε ή να ολιγοπιστούμε. Ό,τι και να συμβαίνει και όποια κατάσταση συναντήσουμε, ο Χριστός είναι πάντα εκεί, μας απλώνει το χέρι και δεν μας αφήνει να χαθούμε.

Η πρόνοιά Του δεν εγκαταλείπει το πλάσμα Του, όχι μόνο στα μεγάλα και σημαντικά, όπως τη σωτηρία, αλλά και στα μικρά και καθημερινά, αυτά που αφορούν την επίγεια ζωή και επιβίωσή του, όπως είναι το θέμα της τροφής.

Φροντίζει, όμως, με έναν, τρόπον τινά, έμμεσο τρόπο. Μας θέλει δηλαδή ζητιάνους, όχι βέβαια υλικών πραγμάτων, αλλά της αγάπης και της δικαιοσύνης Του, και τότε επεμβαίνει με τον τρόπο που μόνο Αυτός ξέρει και μας προσφέρει και όλα τα υπόλοιπα, τα αναγκαία για την καθημερινότητά μας· μην μεριμνάτε, μας λέει, μην αγωνιάτε, μην αγχώνεστε, μην αναλύεστε σε ένα αδιάκοπο κυνήγι υλικών πραγμάτων. Προχωρήστε από άλλο δρόμο, πιο απλό και πιο αμέριμνο: *«ζητείτε πρώτον τήν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τήν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν»* (Μθ. 6,33). Τα *«ταῦτα πάντα»* είναι αυτά που χρειαζόμαστε, ως αναγκαία, για να ζήσουμε, η τροφή και τα υπόλοιπα της καθημερινότητας.

Για το θέμα αυτό μας διδάσκει με πολλή παραστατικότητα ο άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός: «Ἐπρόσταξεν ὁ Θεὸς καὶ ἔγιναν ἑπτὰ ἡμέραι», μας λέει, «Καὶ πρώτην ἔκαμε τὴν Κυριακὴν καὶ τὴν ἐκράτησε διὰ λόγου Του. Τὰς ἄλλας ἕξι τὰς ἐχάρισεν εἰς ἡμᾶς νὰ ἐργαζώμεθα διὰ τὰ ψεύτικα ταῦτα γήινα καὶ τὴν Κυριακὴν νὰ σχολάζωμεν καὶ νὰ πηγαίνωμεν εἰς τὰς ἐκκλησίας μας νὰ δοξάζωμεν τὸν Θεὸν μας, νὰ ἱστάμεθα μὲ εὐλάβειαν, νὰ ἀκούωμεν τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον καὶ τὰ λοιπὰ βιβλία τῆς Ἐκκλησίας μας». Χρησιμοποιώντας τη διήγηση του βιβλίου της Γενέσεως ο άγιος Κοσμάς, μας υπενθυμίζει την απαίτηση του Θεού. Μας δόθηκαν ἕξι μέρες, σημειώνει, κατά τις οποίες μπορούμε να εργαστούμε και να μεριμνήσουμε για τις υλικές μας ανάγκες. Η ἑβδομη, όμως, ημέρα ανήκει στον Θεό, ως αφιερωμένη σε Αυτόν. Κατά τη μέρα αυτή εκκλησιαζόμαστε και δοξολογούμε τον δημιουργό μας, και μελετούμε με ζήλο τον λόγο Του.

Και συνεχίζει ο άγιος: «Τί μᾶς παραγγέλλει ὁ Χριστός μας νὰ κάμνωμεν; Νὰ στοχαζώμεθα τὰς ἀμαρτίας μας, τὸν θάνατον, τὴν κόλασιν, τὸν παράδεισον, τὴν ψυχὴν μας ὅπου εἶναι τιμιωτέρα ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον, νὰ τρώγωμεν καὶ νὰ πίνωμεν τὸ ἄρκετόν μας, ὁμοίως καὶ τὰ ροῦχα μας τὰ ἄρκετά, τὸν δὲ ἐπίλοιπον καιρὸν νὰ τὸν ἐξοδεύωμεν διὰ τὴν ψυχὴν μας, νὰ τὴν κάμνωμεν νύμφην τοῦ Χριστοῦ μας, καὶ τότε πρέπει νὰ λεγώμεθα ἄνθρωποι καὶ ἐπίγειοι ἄγγελοι. Εἰ δὲ καὶ ζητοῦμεν πῶς νὰ τρώγωμεν, πῶς νὰ πίνωμεν, πῶς νὰ ἀμαρτάνωμεν, πῶς νὰ

στολίζωμεν τοῦτο τὸ θνητὸν σῶμα, καὶ δὲν φροντίζωμεν διὰ τὴν ψυχὴν ὅπου εἶναι ἀθάνατος, τότε δὲν πρέπει νὰ λεγώμεθα ἄνθρωποι, ἀλλὰ ζῶα». Εἰς ὅσον ὁ ἅγιος, με ἕνα ἰδιαίτερα εὐθύ καὶ εὐστόχο τρόπο, ὥστε νὰ ἐντυπωθεῖ εὐκολότερα σὲ τὰς καρδίας τῶν τότε ἀγροίκων ἀκροατῶν του, μας παρακινεῖ νὰ μὴ μένωμε προσκολλημένοι σὲ τὰ υλικά πράγματα, ἀλλὰ νὰ κάνουμε ἀπλή χρῆση τους. Ὅλες τὲς δυνάμεις μας νὰ τὲς ἀξιοποιήσουμε σὲ τὴν ἐκζήτηση τῆς μονιμότητος τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Αὐτά, ποὺ ὁ ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλὸς ἐπισημαίνει, ἀποτελοῦν τὴν πραγματικότητα τοῦ Χριστιανισμοῦ, ὁ Θεὸς πάντοτε, με θαυματουργὸ τρόπο, ἐνεργεῖ καὶ μας προσφέρει αὐτὸ ποὺ εἶναι ἀναγκαῖο γιὰ τὴν ἐπίγειαν διαβίωσίν μας, φτάνει ἐμεῖς νὰ μένωμε κοντὰ σὲ Αὐτὸν καὶ νὰ ζητοῦμε «*πρῶτον τὴν Βασιλείαν Του*».

*Πηγή: *Κυριακοδρόμιον, Σχόλια σὲ εὐαγγελικὰς περικοπὰς*, Ἐκδ. Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τριμυθούτου, Ἰδάλιον – Κύπρος 2019, σελ. 110-112.